

OPUŠTĚNÁ

ANER.

ROMÁN
Z DOBY
NUJNOVÉS

OSUDY DÍTĚTE Z NALEZINCE

"Vim, jsem presvědčen," pokračoval Klement, "že je to mě neštěstí..."

"Neštěstí jest jinde," zvolal ted' pan otec. "Ne, Klemente, toho jsem neodčekával od tebe. Pokládal jsem tě rády za monstrejšto, za nevýrši povahu a doufám ještě, že tyto tvoje řeči jsou jen chvílkou přehlížka. Přihléd k rozumu, hochu, nemluv báhové řeči a přístup na naše a Kalmesových přání, aby se svatba konala co nejdříve. Ted' vidím sam, že toho třeba a že paní Kalmesová měla pravdu!"

"O ta paní Kalmesová?" zvolal Klement, jenž s údivem byl vylečen reč svého otce. "Ano, paní Kalmesová tentokráté má skutečně pravdu, řekla-li Vám, že potřebuji jsem nechut' k manželskému spojení s její dcerou. Ale ona sama je tím především vinna, jejiž pýcha, její nároky plná bezohlednosti, její necitelnost a všecky ty krásné její vlastnosti, jež mi dala poznat teprve od té chvíle, co vstoupil jsem v závazek k Jindříšku. A ted' již nemůže se toho dočkat, aby plně chopila své vlastnosti, aby poručela mně a posoučela tady ve mlyně, aby tu trpěla, koho by chtěla a vyhnála, kdo by ji nebyl po chuti. Ale v tom se paní Kalmesová myslí a přání jejímu, aby se svatba urozhodila, nevyhovívan."

"To je právě nejen paní Kalmesová, nýbrž i naše," rozhorel se Klement, "A z této jednání vidím, jak velice odůvodněno je to právě. Ted' vidím, že vše je vzhledem, nežli jsme si ji představovali. Ale ted' já se tě musím sestavit rozhodně třetí, co vlastně zamýšlím s tím děvčetem?"

"S kterým děvčetem?"

"S děvčetem, které spletlo ti myslily a zakaličko rozum, které patrně má se státi tvým i naším neštěstím, co zamýšlím — tázav se — s Mařenkou?"

Jen okamžik trvalo u Klementa překvapení, vyslované náhlejím tímto obratem. Nižnádě rozpak nejvýšily se na jeho tváři, nežravě všechno, přímo pohlížel v rozloběnou tvář svého otce, když odvětil:

"I to teď jí vyslídila paní Kalmesová? Lituj, že mne předešla, že jste slyšeli stávavé její řeči, nežli mne upřímně vyznáni. Byl bych ti dnes, v této rozmluvě řekl upřímně pravdu svému, pokládal jsem na svou povinnost svěřiti se tím tobě a proto hlavně hned na počátku naší rozmluvy pravil jsem, že musí zůstat utajeno před matkou, co ti řeknu. Ano otče, totiž děvčete, o němž ty pravíš, že mně zakaličko rozum, mám opravdu rád, tisíckrát rádši nežli svou nevěstu!"

Mlynář rozhodlens se chvíli, když Klement klidně a významně prokřížil slova.

"A to se neostyčíš říci mi v tvář?" zvolal rozhorelen pan otec, "takovým pomorem se chec chlubit, syn otci, muž muži? Tako vás slabosti se chec honosit? Klemente, pravim ti, že je to hanebné! Toho jsem od syna svého neodčekával. Ano, ted' je vidět, když se stala chyba. Ne tehdá, když jsme tě zaslíbili Jindříšku, nebráť tehdá, když jsme tuto holku vzali do mlýna! Ale ted' musí odtud!"

Takové pletichy netrpími s rozmluvou, když Klement klidně a významně prokřížil slova.

"S děvčetem, které spletlo ti myslily a zakaličko rozum, které patrně má se státi tvým i naším neštěstím, co zamýšlím — tázav se — s Mařenkou?"

Jen okamžik trvalo u Klementa překvapení, vyslované náhlejím tímto obratem. Nižnádě rozpak nejvýšily se na jeho tváři, nežravě všechno, přímo pohlížel v rozloběnou tvář svého otce, když odvětil:

"I to teď jí vyslídila paní Kalmesová? Lituj, že mne předešla, že jste slyšeli stávavé její řeči, nežli mne upřímně vyznáni. Byl bych ti dnes, v této rozmluvě řekl upřímně pravdu svému, pokládal jsem na svou povinnost svěřiti se tím tobě a proto hlavně hned na počátku naší rozmluvy pravil jsem, že musí zůstat utajeno před matkou, co ti řeknu. Ano otče, totiž děvčete, o němž ty pravíš, že mně zakaličko rozum, mám opravdu rád, tisíckrát rádši nežli svou nevěstu!"

Mlynář rozhodlens se chvíli, když Klement klidně a významně prokřížil slova.

"A to se neostyčíš říci mi v tvář?" zvolal rozhorelen pan otec, "takovým pomorem se chec chlubit, syn otci, muž muži? Tako vás slabosti se chec honosit? Klemente, pravim ti, že je to hanebné! Toho jsem od syna svého neodčekával. Ano, ted' je vidět, když se stala chyba. Ne tehdá, když jsme tě zaslíbili Jindříšku, nebráť tehdá, když jsme tuto holku vzali do mlýna! Ale ted' musí odtud!"

Takové pletichy netrpími s rozmluvou, když Klement klidně a významně prokřížil slova.

"S děvčetem, které spletlo ti myslily a zakaličko rozum, které patrně má se státi tvým i naším neštěstím, co zamýšlím — tázav se — s Mařenkou?"

Jen okamžik trvalo u Klementa překvapení, vyslované náhlejím tímto obratem. Nižnádě rozpak nejvýšily se na jeho tváři, nežravě všechno, přímo pohlížel v rozloběnou tvář svého otce, když odvětil:

"I to teď jí vyslídila paní Kalmesová? Lituj, že mne předešla, že jste slyšeli stávavé její řeči, nežli mne upřímně vyznáni. Byl bych ti dnes, v této rozmluvě řekl upřímně pravdu svému, pokládal jsem na svou povinnost svěřiti se tím tobě a proto hlavně hned na počátku naší rozmluvy pravil jsem, že musí zůstat utajeno před matkou, co ti řeknu. Ano otče, totiž děvčete, o němž ty pravíš, že mně zakaličko rozum, mám opravdu rád, tisíckrát rádši nežli svou nevěstu!"

Mlynář rozhodlens se chvíli, když Klement klidně a významně prokřížil slova.

"A to se neostyčíš říci mi v tvář?" zvolal rozhorelen pan otec, "takovým pomorem se chec chlubit, syn otci, muž muži? Tako vás slabosti se chec honosit? Klemente, pravim ti, že je to hanebné! Toho jsem od syna svého neodčekával. Ano, ted' je vidět, když se stala chyba. Ne tehdá, když jsme tě zaslíbili Jindříšku, nebráť tehdá, když jsme tuto holku vzali do mlýna! Ale ted' musí odtud!"

Takové pletichy netrpími s rozmluvou, když Klement klidně a významně prokřížil slova.

"S děvčetem, které spletlo ti myslily a zakaličko rozum, které patrně má se státi tvým i naším neštěstím, co zamýšlím — tázav se — s Mařenkou?"

Jen okamžik trvalo u Klementa překvapení, vyslované náhlejím tímto obratem. Nižnádě rozpak nejvýšily se na jeho tváři, nežravě všechno, přímo pohlížel v rozloběnou tvář svého otce, když odvětil:

"I to teď jí vyslídila paní Kalmesová? Lituj, že mne předešla, že jste slyšeli stávavé její řeči, nežli mne upřímně vyznáni. Byl bych ti dnes, v této rozmluvě řekl upřímně pravdu svému, pokládal jsem na svou povinnost svěřiti se tím tobě a proto hlavně hned na počátku naší rozmluvy pravil jsem, že musí zůstat utajeno před matkou, co ti řeknu. Ano otče, totiž děvčete, o němž ty pravíš, že mně zakaličko rozum, mám opravdu rád, tisíckrát rádši nežli svou nevěstu!"

Mlynář rozhodlens se chvíli, když Klement klidně a významně prokřížil slova.

"A to se neostyčíš říci mi v tvář?" zvolal rozhorelen pan otec, "takovým pomorem se chec chlubit, syn otci, muž muži? Tako vás slabosti se chec honosit? Klemente, pravim ti, že je to hanebné! Toho jsem od syna svého neodčekával. Ano, ted' je vidět, když se stala chyba. Ne tehdá, když jsme tě zaslíbili Jindříšku, nebráť tehdá, když jsme tuto holku vzali do mlýna! Ale ted' musí odtud!"

Takové pletichy netrpími s rozmluvou, když Klement klidně a významně prokřížil slova.

"S děvčetem, které spletlo ti myslily a zakaličko rozum, které patrně má se státi tvým i naším neštěstím, co zamýšlím — tázav se — s Mařenkou?"

Jen okamžik trvalo u Klementa překvapení, vyslované náhlejím tímto obratem. Nižnádě rozpak nejvýšily se na jeho tváři, nežravě všechno, přímo pohlížel v rozloběnou tvář svého otce, když odvětil:

"I to teď jí vyslídila paní Kalmesová? Lituj, že mne předešla, že jste slyšeli stávavé její řeči, nežli mne upřímně vyznáni. Byl bych ti dnes, v této rozmluvě řekl upřímně pravdu svému, pokládal jsem na svou povinnost svěřiti se tím tobě a proto hlavně hned na počátku naší rozmluvy pravil jsem, že musí zůstat utajeno před matkou, co ti řeknu. Ano otče, totiž děvčete, o němž ty pravíš, že mně zakaličko rozum, mám opravdu rád, tisíckrát rádši nežli svou nevěstu!"

Mlynář rozhodlens se chvíli, když Klement klidně a významně prokřížil slova.

Opovalivon byla by k tomu došlo, aby sama o tom se mnou byla začala jednat. Ale tu bylo by to dopadlo zde! Tobe jsem se upřímně vyznal, vše zůstane mezi námi, nikdo nesmí něčeho zvěděti. Tobe jsem slibil, že spinu své závazky a ty zajistí o tom nepochybujes. Tedy některým upokojí matku a manžel zaručí se paní Kalmesové za svého syna. Ano jest?

"Neštěstí jest jinde," zvolal ted' pan otec. "Ne, Klemente, toho jsem neodčekával od tebe. Pokládal jsem tě rády za monstrejšto, za nevýrši povahu a doufám ještě, že tyto tvoje řeči jsou jen chvílkou přehlížka. Přihléd k rozumu, hochu, nemluv báhové řeči a přístup na naše a Kalmesových přání, aby se svatba konala co nejdříve. Ted' vidím sam, že toho třeba a že paní Kalmesová měla pravdu!"

"Neštěstí jest jinde," zvolal ted' pan otec. "Ne, Klemente, toho jsem neodčekával od tebe. Pokládal jsem tě rády za monstrejšto, za nevýrši povahu a doufám ještě, že tyto tvoje řeči jsou jen chvílkou přehlížka. Přihléd k rozumu, hochu, nemluv báhové řeči a přístup na naše a Kalmesových přání, aby se svatba konala co nejdříve. Ted' vidím sam, že toho třeba a že paní Kalmesová měla pravdu!"

"Neštěstí jest jinde," zvolal ted' pan otec. "Ne, Klemente, toho jsem neodčekával od tebe. Pokládal jsem tě rády za monstrejšto, za nevýrši povahu a doufám ještě, že tyto tvoje řeči jsou jen chvílkou přehlížka. Přihléd k rozumu, hochu, nemluv báhové řeči a přístup na naše a Kalmesových přání, aby se svatba konala co nejdříve. Ted' vidím sam, že toho třeba a že paní Kalmesová měla pravdu!"

"Neštěstí jest jinde," zvolal ted' pan otec. "Ne, Klemente, toho jsem neodčekával od tebe. Pokládal jsem tě rády za monstrejšto, za nevýrši povahu a doufám ještě, že tyto tvoje řeči jsou jen chvílkou přehlížka. Přihléd k rozumu, hochu, nemluv báhové řeči a přístup na naše a Kalmesových přání, aby se svatba konala co nejdříve. Ted' vidím sam, že toho třeba a že paní Kalmesová měla pravdu!"

"Neštěstí jest jinde," zvolal ted' pan otec. "Ne, Klemente, toho jsem neodčekával od tebe. Pokládal jsem tě rády za monstrejšto, za nevýrši povahu a doufám ještě, že tyto tvoje řeči jsou jen chvílkou přehlížka. Přihléd k rozumu, hochu, nemluv báhové řeči a přístup na naše a Kalmesových přání, aby se svatba konala co nejdříve. Ted' vidím sam, že toho třeba a že paní Kalmesová měla pravdu!"

"Neštěstí jest jinde," zvolal ted' pan otec. "Ne, Klemente, toho jsem neodčekával od tebe. Pokládal jsem tě rády za monstrejšto, za nevýrši povahu a doufám ještě, že tyto tvoje řeči jsou jen chvílkou přehlížka. Přihléd k rozumu, hochu, nemluv báhové řeči a přístup na naše a Kalmesových přání, aby se svatba konala co nejdříve. Ted' vidím sam, že toho třeba a že paní Kalmesová měla pravdu!"

"Neštěstí jest jinde," zvolal ted' pan otec. "Ne, Klemente, toho jsem neodčekával od tebe. Pokládal jsem tě rády za monstrejšto, za nevýrši povahu a doufám ještě, že tyto tvoje řeči jsou jen chvílkou přehlížka. Přihléd k rozumu, hochu, nemluv báhové řeči a přístup na naše a Kalmesových přání, aby se svatba konala co nejdříve. Ted' vidím sam, že toho třeba a že paní Kalmesová měla pravdu!"

"Neštěstí jest jinde," zvolal ted' pan otec. "Ne, Klemente, toho jsem neodčekával od tebe. Pokládal jsem tě rády za monstrejšto, za nevýrši povahu a doufám ještě, že tyto tvoje řeči jsou jen chvílkou přehlížka. Přihléd k rozumu, hochu, nemluv báhové řeči a přístup na naše a Kalmesových přání, aby se svatba konala co nejdříve. Ted' vidím sam, že toho třeba a že paní Kalmesová měla pravdu!"

"Neštěstí jest jinde," zvolal ted' pan otec. "Ne, Klemente, toho jsem neodčekával od tebe. Pokládal jsem tě rády za monstrejšto, za nevýrši povahu a doufám ještě, že tyto tvoje řeči jsou jen chvílkou přehlížka. Přihléd k rozumu, hochu, nemluv báhové řeči a přístup na naše a Kalmesových přání, aby se svatba konala co nejdříve. Ted' vidím sam, že toho třeba a že paní Kalmesová měla pravdu!"

"Neštěstí jest jinde," zvolal ted' pan otec. "Ne, Klemente, toho jsem neodčekával od tebe. Pokládal jsem tě rády za monstrejšto, za nevýrši povahu a doufám ještě, že tyto tvoje řeči jsou jen chvílkou přehlížka. Přihléd k rozumu, hochu, nemluv báhové řeči a přístup na naše a Kalmesových přání, aby se svatba konala co nejdříve. Ted' vidím sam, že toho třeba a že paní Kalmesová měla pravdu!"

"Neštěstí jest jinde," zvolal ted' pan otec. "Ne, Klemente, toho jsem neodčekával od tebe. Pokládal jsem tě rády za monstrejšto, za nevýrši povahu a doufám ještě, že tyto tvoje řeči jsou jen chvílkou přehlížka. Přihléd k rozumu, hochu, nemluv báhové řeči a přístup na naše a Kalmesových přání, aby se svatba konala co nejdříve. Ted' vidím sam, že toho třeba a že paní Kalmesová měla pravdu!"

"Neštěstí jest jinde," zvolal ted' pan otec. "Ne, Klemente, toho jsem neodčekával od tebe. Pokládal jsem tě rády za monstrejšto, za nevýrši povahu a doufám ještě, že tyto tvoje řeči jsou jen chvílkou přehlížka. Přihléd k rozumu, hochu, nemluv báhové řeči a přístup na naše a Kalmesových přání, aby se svatba konala co nejdříve. Ted' vidím sam, že toho třeba a že paní Kalmesová měla pravdu!"

"Neštěstí jest jinde," zvolal ted' pan otec. "Ne, Klemente, toho jsem neodčekával od tebe. Pokládal jsem tě rády za monstrejšto, za nev